

42 раздѣли на всички-тѣ. И ядохъ всички и
43 насытихъ ся. И дигнахъ отъ укрукы-тѣ
дванадесетъ коша пѣлыи, и отъ рыбы-тѣ.
44 А онѣзи които ядохъ хлѣбове-тѣ бѣхъ
около петъ тысящи мѣжѣ.
45 И ^ж тутакси понуди ученицы-тѣ си да
влѣжтъ въ ладіи-тѣ, и да идѣтъ прѣди
него отвѣждъ къмъ Висаидѣ, доклѣ распу-
46 сие той народъ-тъ. И като ги распусяхъ,
47 отиде на горѣ-тѣ да ся помоли. И ^а ко-
гато ся свечери, ладія-та бѣше въ срѣдъ
48 море-то, и той самъ си на земѣ-тѣ. И
видѣ ги че ся мжчатъ въ гребаніе съ
лопаты-тѣ; защото имъ бѣше вѣтръ-тъ
противенъ; и около четвертъ-тѣ стражъ
на нощъ-тѣ търгнува къмъ тѣхъ, като вър-
вѣше по море-то, и ^б искаше да ги измине.
49 А тѣ като го видѣхъ че ходи по море-то,
възмяхъхъ че е призракъ, и извикахъ.
50 Защото го всички видѣхъ и смутихъ ся.
И тутакси проговори съ тѣхъ, и казува
имъ: Дръзайте, азъ съмъ, не бойте ся.
51 И възлѣзе при тѣхъ на ладіи-тѣ, и ти-
хихъ вѣтръ-тъ. И ужасавахъ ся въ себе
52 си твърдѣ много, и чудѣхъ ся. Защото
^в не разумѣхъ поради хлѣбове-тѣ, ^г понеже
сърдце-то имъ бѣ затвърдило.
53 И ^д прѣминяхъ та дойдохъ въ земѣ-тѣ
Генисаретскъ и ся извезохъ на приста-
54 нище-то. И когато излѣзохъ изъ ладіи-
55 тѣ, тутакси го познахъ. И завтекохъ ся
по всички-тѣ онѣзи околны ^{мѣста} и нач-
ныхъ да носятъ на одрове болны-тѣ,
56 тамъ дѣто чухъхъ че е. И дѣто влѣзува-
ше въ паланки, или въ градове, или въ
села, туряхъ по пазарь-тѣ болны-тѣ, и
моляхъ му ся ^е да ся допржтъ поне до
попы-тѣ на дрехы-тѣ му; и колкото ся
допиряхъ, исцѣлявахъ ся.

ГЛАВА 7.

1 И ^а събиратъ ся при него Фарисей-тѣ, и
нѣкои отъ книжници-тѣ, които бѣхъ до-
2 шли отъ Иерусалимъ. И като видѣхъ нѣкои
отъ ученицы-тѣ му че ядѣтъ хлѣбъ съ
ржцѣ нечисты, сирѣчь немыты, укорихъ
3 ги. (Защото Фарисей-тѣ и всички-тѣ Іу-
деи, ако си не омыѣтъ ржцѣ-тѣ до лак-
тѣ-тѣ, не ядѣтъ, дръжаще прѣданіе-то на
4 стары-тѣ. И отъ пазаръ ^{кога ся вращатъ},
ако ся не омыѣтъ, не ядѣтъ; има и
други много ^{обичаи}, които сѣхъ пріяли да
дръжатъ; измыванія на чашы, и шулцы
5 и мѣдници и одрове.) Послѣ ^б пытатъ го
Фарисей-тѣ и книжници-тѣ: Защо твои-тѣ
ученици не ходятъ по прѣданіе-то на стары-
тѣ, но съ немыты ржцѣ ядѣтъ хлѣбъ?
6 А той отвѣща и рече имъ: Добръ е про-

рокувалъ Исая за васъ лицемѣры-тѣ; как-
то е писано: ^в „Тойзи народъ съ устыни-тѣ
си почита мя, а сърдце-то имъ далечъ отъ
7 стои отъ мене. И напраздно мя почитатъ,
8 учаше учения, заповѣди чловѣческы.“ За-
щото оставихте заповѣдъ-тѣ Божіи, и
дръжите прѣданіе-то чловѣческо, измы-
ванія на шулцы и на чашы, и други по-
9 добны много таквызи правите. И казува-
ше имъ: Добръ че отмѣтате Божіи-тѣ
заповѣдъ, за да вардите прѣданіе-то ваше.
10 Защото Моисей рече: ^г „Почитай бащъ си
и майкѣ си“ и, ^д „Който злослови бащъ
или майкѣ, неурѣменно да ся умрѣтъ.“
11 Вы обаче казувате: Ако чловѣкъ рече на
бащъ или на майкѣ: ^е „Корванъ е, (сирѣчь
даръ), каквото бы ся ползувалъ ты отъ
12 мене, ^ж доста е; И не го оставяте рече да
стори нищо на бащъ си или на майкѣ си;
13 И тѣй разваляте слово-то Божіе поради
ваше-то прѣданіе, което сте прѣдали: и
струвате подобны таквызи много.
14 И ^ж призва всичкихъ-тъ народъ, и казу-
ваше имъ: Слушайте мя всицца, и разу-
15 мѣвайте. Нѣма нищо извѣнъ чловѣка що
влѣзува въ него, което може да го осквр-
ни, но което излѣзува изъ него, то е кое-
16 то оскврнява чловѣка. ^з Ако нѣкой има
уши да слуша, нека слуша.
17 И ^а като влѣзе въ кѣщи отъ народа,
пытахъ го ученицы-тѣ му за притѣхъ-тѣ.
18 И казува имъ: Така ли и вы сте неразу-
мливи? Не разумѣвате ли че все що отъ
вънъ влѣзува въ чловѣка, не може да го
19 оскврнява? Защото не влѣзува въ срд-
це-то му, но въ тѣрбухъ-тъ; и излѣзува въ
заходъ-тъ, като ичистя всички-тѣ ястія.
20 Казуваше оше, че което излѣзува изъ че-
21 ловѣка, то оскврнява чловѣка. Защото
^и отъ вѣтрѣ отъ срдце-то на чловѣцы-тѣ
излѣзуватъ злы-тѣ помысли, прѣлюбодѣя-
нія, блудства, убійства, Кражбы, лихоим-
ства, лукавство, коварство, похотливость,
погледъ лукавъ, хуленіе, гордость, безум-
23 ство. Всички тѣзи лукавы ^{нѣща} извѣтрѣ
излѣзуватъ, и оскврняватъ чловѣка.
24 И ^а като станѣ отъ тамъ, отиде въ прѣ-
дѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы; и влѣзе въ
еднѣ кѣщи, и не искаше да го знае никой;
25 но не можѣ да ся укрье. Защото като
чу за него нѣкои си жена, на който
дѣщеря ѣ имане духъ нечистъ, дойде и
26 припадихъ на нозѣ-тѣ му. А тя жена бѣ
Елиинка, родомъ Сирофиникіанка: и мо-
ляше му ся да исхди бѣсѣ-тѣ отъ дѣ-
27 щериѣ ѣ. А Исусъ ѣ рече: Остави да ся
насытятъ първомъ чада-та; защото не е
28 добръ да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ чада-
та, и да го хвърли на пѣста-та. А тя отъ

ж Мат. 14; 22. Иоан. 6; 17.

а Мат. 14; 23. Иоан. 6; 16, 17.

б Вильх. Лук. 24; 28.

в Гл. 8; 17, 18.

г Гл. 3; 5, 16; 14.

д Мат. 14; 34.

е Мат. 9; 20. Гл. 5; 27, 28.

Дѣян. 19; 12.

а Мат. 15; 1.

б Мат. 15; 2.

в Иса. 29; 13. Мат. 15; 8.

г Исх. 20; 12. Втор. 5; 16.

д Мат. 15; 4.

е Исх. 21; 17. Лев. 20; 9.

ж Прит. 20; 20.

з Мат. 15; 5, 23; 18.

и Мат. 15; 10.

к Мат. 11; 15.

л Мат. 15; 15.

м Быт. 6; 5, 8; 21. Мат. 15;

н 19.

о Мат. 15; 21.